

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,78
Dada anterior: 0,80
Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
195
Dada anterior: 346
L'indicador hauria d'estar per sota dels 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
96
Dada anterior: 97
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Inversió incomplerta i p

XIFRA La inversió estatal no arriba al 19% del pes del PIB català i queda en un 17,2% pendent de la negociació final amb ERC **XOC** Junts ho veu insuficient i diu que la desunió "beneficia el PSOE"

David Portabella
MADRID

L'agenda de retrobament de Pedro Sánchez a la taula de diàleg converteix la relació Estat-Catalunya en un niu d'interpretacions, però si hi ha una xifra objectivable en el termòmetre de la relació és la xifra inversora d'acord amb el pes del PIB català dins el PIB estatal, que ara és d'un 19% i que ve dictada per l'Estatut. Si el pressupost del 2021 ja va fer curt el dia de la seva presentació amb una inversió d'un 16,5%, el Ministeri d'Hisenda s'abona de nou a l'incompliment amb Catalunya i la inversió que preveu el pressupost del 2022 és ara d'un 17,2% (2.230,74 milions), encara a dos punts del llistó del compliment estatutari.

Si l'independentisme posa el crit al cel davant una nova xifra frustrant i denuncia que l'execució real està sent del 13% -Junts (4) ho veu "insuficient" i s'escora cap al no i la CUP (2) ni vol parlar amb La Moncloa-, la lectura del govern espanyol és que les dècimes que falten siguin munició per a la negociació final amb ERC (13) i amb el PDeCAT (4). "Compleixen, estan en línia amb les exigències estatutàries", va dir la ministra María Jesús Montero (Hisenda) tot sumant-hi 200 milions de deute arrossegat des del 2008 -precisament per incompliment de la disposició estatutària- i inflar així la inversió fins al 18,7%.

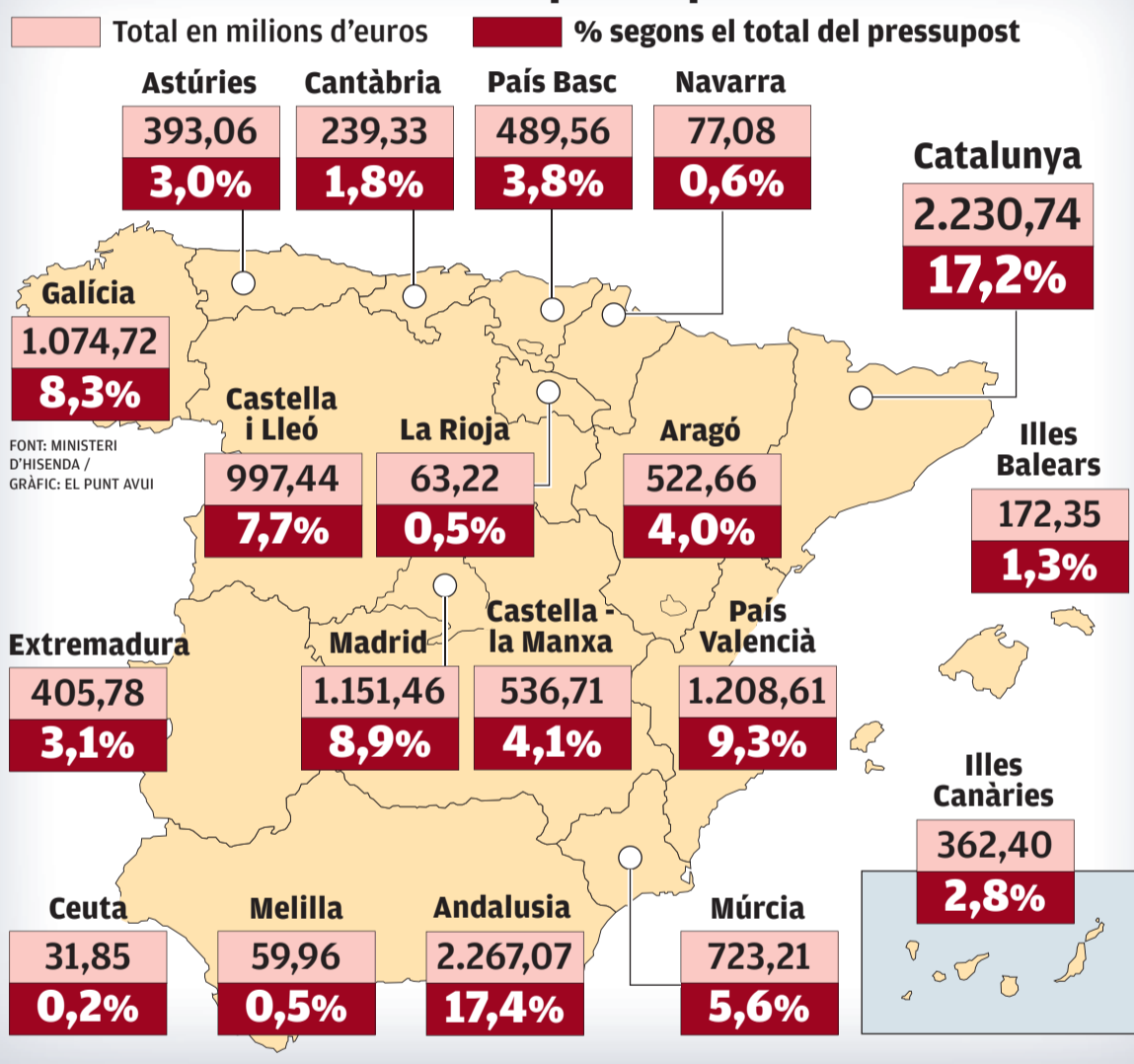
Sense comptar aquests 200 milions que Hisenda

anota amb un asterisc -són part del capítol set del Ministeri de Transportos perquè es deriven de la sentència 1668/2017 del Tribunal Suprem que reconeixia un deute de 1.400 milions que no es va començar a pagar fins al 2019 i a raó de 200 milions anuals-, amb els 2.230 milions adjudicats Catalunya és la segona en el podi inversor i és superada per Andalusia (2.267 milions, el 17,4%), governada pel PP. A l'independentisme que pregona que tant és que governi el PSOE com el PP, la ministra Montero li va replicar que la inversió a Catalunya ha crescut un 35% del bracet de Sánchez respecte a l'etapa de Mariano Rajoy.

El cas sorprenent és el de Madrid, que rebrà la meitat que Catalunya (1.151 milions, un 8,9%) i que porta Isabel Díaz Ayuso a denunciar el suposat *privilegi* dels catalans, que tindran una inversió de 287,58 euros per habitant davant els 170,7 euros per habitant madrileny.

Esmena a la totalitat o no
Si bé Hisenda invoca el 18,7% com a xifra més real, el cert és que no arribar a la fita obeeix al càlcul de deixar un marge per a la concessió de rèdits als futurs socis, especialment a ERC. Tot i que Junts no desenfunda ja l'esmena a la totalitat adduint que aquest any almenys han rebut una trucada ministerial per explorar una negociació que no ha existit els últims dos anys, en qui confia de debò el govern de Sánchez és en ERC, el

Distribució territorial del pressupost de l'Estat 2022



Les frases

"El pressupost del 2022 compleix, està en línia amb les exigències estatutàries"

María Jesús Montero
MINISTRA D'HISENDA



"Mai hem dit no a negociar, però segur que som més exigents que la resta. Dividir-se beneficia el PSOE"

Míriam Nogueras
PORTAVEU DE JUNTS AL CONGRÉS



"No ens asseurem a negociar un pressupost que nega el dret a decidir i que no és prou ambiciós socialment"

Mireia Vehí
DIPUTADA DE LA CUP



PDeCAT, el PNB i EH Bildu per fer possible que els 155 escons de la coalició (120 del PSOE i 35 de Podem) s'elevin fins als 176

al marcador del Congrés. El calendari parlamentari dicta que el 29 d'octubre és la primera data límit -últim dia per registrar

l'esmena a la totalitat- i que l'aprovació final al ple del Congrés del dictamen de la comissió arribarà entre el 22 i el 25 de novem-

bre. Abans, el 4 de novembre, el PSOE i Podem ja hauran necessitat l'auxili dels socis per derrotar les esmenes de devolució en el debat de totalitat. La lectura que fan fonts d'ERC és que Sánchez tindrà ara pressa fins a la votació final i la por és que a partir del gener del 2022 voli deslliurat dels seus compromisos, així que la intenció dels de Rufián és lligar tot amb polissa d'assegurança i un dels nous fronts és ara la llei audiovisual i el català.

Si bé ERC no eleva el to, la portaveu de Junts al Congrés, Míriam Nogueras, va denunciar que el pressupost és "clarament insuficient" perquè desti-

L'APUNT

Netegem Belize

Emili Bella

El ministre de Mariano Rajoy José Manuel Soria va dimetir el 2016 i va abandonar la vida política després d'aparèixer als anomenats *papers de Panamá*. El líder popular, Pablo Casado –que té el do d'envoltar-se de primers ministres austríacs que han de plegar per corrupció i d'expresidents francesos a qui condemnen per corrupció–, manté que el seu és un PP nou que no

tolera ni la més mínima irregularitat. Doncs bé, l'alcalde de Badalona i expresident del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, apareix ara als *papers de Pandora* per una societat a Belize que va estar activa fins al 2015. Diu que no ha cobrat ni un euro. Per a això són les societats en paradisos fiscals. Tot molt net i polit, pulcríssim. Farà neteja, Casado?



per negociar



Montero entregant el projecte de pressupost a Batet per a la tramitació ■ EFE



Andana de Sants durant la vaga de maquinistes de la setmana passada ■ JUANMA RAMOS

La ministra no veu ara marge legal per al traspàs de Rodalies

- Raquel Sánchez refreda que es culmini la transferència
- Cita la trava del tràfic de llarg recorregut i mercaderies

La casa reial rep 8 milions de nou

Enmig dels creixents rumors sobre un retorn del rei emèrit, que formalment viu apartat del dia a dia de la casa reial, Felip VI va saber ahir que el govern de Pedro Sánchez li conserva el 2022 la mateixa assignació que té el 2021: 8 milions d'euros.

En un pressupost de rècord històric –del límit de despesa (196.142 milions) a la despesa social consolidada

(248.391 milions) passant pels ingressos tributaris (232.352 milions)–, l'entramat judicial té increments notoris i el Tribunal de Compres (75 milions) rep gairebé un 8% més, el Tribunal Constitucional (28 milions) obté un 7% més i el Consell General del Poder Judicial (76 milions) obté un 4,2% més, tot i estar caducat des del desembre del 2018. ■

na a Catalunya una inversió “molt similar” a la del pressupost del 2021, del qual en els primers sis mesos de l'any només es va executar un 13%, 275 milions. Noguera no es tanca a negociar, però exigeix a ERC un front comú per no devaluar els vots independentistes. “Mai hem dit no a negociar, però segur que som més exigents que la resta. La divisió només beneficia el PSOE”, avisa la portaveu de Junts amb els ulls posats en

ERC. Noguera alerta el soci de coalició que Junts no donarà els vots “a canvi de res” ni “demanarà perdó per ser exigents”. Fonts d'ERC van rebatre que “13 diputats no se supeditaran a 4, dels quals no se sap l'estratègia que tenen”. Des de la CUP, Mireia Vehí es vanta fins i tot de plantar el ministre de la Presidència, Félix Bolaños. “No enfoquem igual que Junts i ERC la relació amb el govern espanyol, encara esperem que el

PSOE compleixi el que va prometre a ERC i no té sentit seure-hi perquè a l'altre costat no hi ha ningú que vulgui escoltar. Podria ser una bonica metàfora de la mesa de diàleg”, va dir Vehí. Al PDeCAT, Ferran Bel ja avança que facilitarà la tramitació perquè “el bloqueig seria un error”. “Però que ningú interpreti que no presentem una esmena a la totalitat suposa una abstenció o un sí, això només serà fruit de la negociació”, hi afegeix Bel. “Serem exigents però no intransigents”, va reblar Bel tot airejant el neguit per la baixa execució dels comptes del 2021.

A més de la inversió per territori, el pressupost del 2022 destina 126.508 milions a les comunitats: 108.792 milions del sistema de finançament, 10.712 milions de fons europeus i 7.004 milions d'una transferència extraordinària destinada en part a compensar la liquidació negativa del 2020 i l'IVA del 2017. ■

David Portabella
MADRID

El traspàs de Rodalies s'ha convertit en un satèl·lit que gravita al voltant de la tramitació del pressupost estatal del 2022, sense que sigui ara per ara una moneda de canvi directa, però alhora és present en un segon pla.

Després que dilluns passat la ministra portaveu, Isabel Rodríguez, ja deslligués l'aprovació dels comptes de la qüestió de Rodalies perquè aquesta s'abordarà en un grup de treball en el marc de la comissió bilateral i amb un abordatge tècnic i un calendari aliè a la urgència dels comptes, la ministra de Transports, Raquel Sánchez, va voler refredar la imminència del traspàs i va arribar a dir que ara no hi ha el marc legal per formalitzar-lo. “Estem disposats a abordar conjuntament el traspàs dels serveis ferroviaris intracomunitaris i ho farem dins del respecte al marc legal i a constitucional i als fòrums adequats

La frase

“Rodalies comparteix tràfic de mercaderies i de llarg recorregut i el traspàs no es pot fer en aquest marc legal”

Raquel Sánchez
MINISTRA DE TRANSPORTS I MOBILITAT I AGENDA URBANA

La data

2010

l'any que la Generalitat va assumir els horaris de Rodalies, sense les infraestructures ni les inversions.

(...). En tractar-se d'una infraestructura que rep i que comparteix un altre tipus de tràfics, el de llarg recorregut i el de mercaderies, això impossibilita que es pugui fer aquesta transferència dins del marc legal vigent”, va etzibar Sánchez a una pre-gunta de la diputada de Junts al Congrés Pilar Calvo.

La ministra de Transports va reivindicar el pla inversor de 6.300 milions a Rodalies –avui detallarà el pressupost del 2022– i va retreure a la Generalitat que aprofités la vaga de maquinistes per exigir la culminació d'aquest traspàs. “Van fer un traspàs sense vies, sense catenàries. Sense estacions, sense trens i sense finançament. És a dir, només ens van traspasar la gestió dels horaris. I des de l'any 1975 l'Estat espanyol no ha allargat ni un sol quilòmetre la xarxa de Rodalies”, havia recordat Calvo.

La diputada de Junts va posar com a exemple de l'anhel del traspàs que l'R3 de Vic a la Garriga tenia 5 milions de passatgers anuals l'any 1980 i que avui té els mateixos, i que, en canvi, una línia similar però de Ferrocarrils, com és la de Martorell, tenia 5 milions d'usuaris anuals el 1980 i avui en té 24 milions. “Cada any la seva pluja de milions perd el tren”, va reblar Calvo. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigneró manté la voluntat d'ampliar l'aeroport del Prat

■ Assegura que estan disposats a parlar-ne quan s'obri "una finestra d'oportunitat" ■ Diu que és possible tenir un 'hub' intercontinental sostenible que respecti íntegrament la llacuna de la Ricarda

Marta Membrives
BARCELONA

El vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, Jordi Puigneró, va insistir ahir en la necessitat de fer compatible creixement econòmic i medi ambient en la seva compareixença en la comissió de Polítiques Digitals i Territori del Parlament de Catalunya per parlar sobre l'aeroport del Prat. Puigneró va reiterar la voluntat de reprendre les converses per aconseguir que l'aeroport de Barcelona sigui "intercontinental, competitiu i puntual", i va assegurar que no ha estat el govern català el que ha tancat la porta a trobar consensos per poder tirar endavant la inversió de 1.700 milions d'euros.

"Sospito que el *gobierno* no va tenir mai un interès real en l'ampliació de l'aeroport", va assegurar el vicepresident després de desgranar cronològicament els esdeveniments des de la creació de la taula institucional per abordar l'ampliació del Prat, el 14 de juny passat, fins a les declaracions de Pedro Sánchez després de la reunió de la taula de diàleg quan va donar per "aparcada" la inversió a l'aeroport de Barcelona.



L'ampliació de l'aeroport s'ha de poder fer sense malmetre la llacuna de la Ricarda, segons Puigneró ■ ORIOL DURAN

Puigneró, que va reiterar que parlava en nom del govern, va sostenir que havien mantingut la mateixa posició des de la trobada de la Vall d'en Bas, el 4 de setembre, quan es va fer un pronunciament conjunt que es remetia a l'acord del 3 d'agost i que fixava que el pla director era l'espai de diàleg per trobar una solució tècnica a una hipotètica ampliació del camp de vol i blindava la llacuna de la Ricarda. "Continuo pensant que aquest país no es mereix la

Les frases

“Continuo pensant que aquest país no es mereix la paralització d'una ampliació d'una infraestructura tan important per a l'economia”

“Aquest govern salvarà la Ricarda, i al mateix temps no deixarà trinxar l'economia del país”

“Aena actua unilateralment quan parla d'ampliació de la pista cap a l'est”

Jordi Puigneró
VICEPRESIDENT I CONSELLER DE
POLÍTQUES DIGITALS I TERRITORI

Eugeni Villalbí
DIPUTAT D'ERC MEMBRE DE LA
COMISSIÓ DE POLÍTQUES DIGITALS I
TERRITORI

paralització d'una ampliació d'una infraestructura tan important per a l'economia", va assegurar. El vicepresident va mantenir que l'ampliació és necessà-

ria perquè l'economia s'esta recuperant i és possible tenint en compte les línies vermelles. "Aquest govern salvarà la Ricarda, i al mateix temps no deixarà trin-

xar l'economia del país." Durant la seva intervenció va tornar a reclamar la gestió de l'aeroport. "Catalunya no pot seguir ni un minut més dependent en

matèria d'infraestructures d'un Estat que sovint governa contra els interessos de Catalunya", va dir. En la mateixa línia es va pronunciar el diputat d'ERC Eugeni Villalbí, que va retreure a Puigneró que no es reclamés la gestió per a la Generalitat en la proposta de resolució que va aprovar el Parlament amb els vots del PSC JxCat i Cs, que demanava a l'Estat que recuperi l'acord del 2 d'agost entre els governs espanyol i català per ampliar l'aeroport tot garantint la inversió de 1.700 milions per convertir el Prat en un *hub* intercontinental. ERC hi va votar en contra, i ahir l'oposició va mirar d'aprofundir en la fractura entre tot dos socis de govern en la qüestió de l'aeroport.

El diputat d'ERC va acusar Aena d'actuar "unilateralment quan parla d'ampliació de la pista cap a l'est", mentre que Puigneró va reclamar transparència per conèixer les dades, ja que, segons va explicar, "l'última informació econòmica pública de l'aeroport de Barcelona data del 2014". "No es poden prendre decisions amb dades en mans d'un pocs", va retreure. El vicepresident va exposar que l'objectiu de l'ampliació ha de ser guanyar vols intercontinentals i no ampliar el nombre de passatgers. "L'ampliació no serveix per massificar l'aeroport, ni per tenir més vols *low-cost*; ans el contrari, serveix per descongestionar l'aeroport", va remarcar, i va afegir que està disposat a seure per tornar a abordar el projecte quan s'obri "una finestra d'oportunitat", que ara com ara considera que no hi és. ■

La meitat de passatgers que el setembre del 2019

M.M.
BARCELONA

Les xifres de passatgers i vols durant els nou primers mesos de l'any als aeroports catalans estan encara lluny de les xifres pre-pandèmia, segons les dades facilitades per Aena. L'aeroport del Prat va tenir al setembre 2.634.229

passatgers, un 48,4% menys que el mateix mes del 2019, però un 212% més en comparació amb el setembre del 2020. Hi va haver 20.838 operacions, un 35,1% menys que el setembre del 2019, però un 98,5% més que l'any passat. El trànsit de mercaderies ha repuntat un 23,3% aquest any en comparació

amb l'any passat, amb 12.268.485 tones, però encara està un 22,9% per sota dels nivells previs a la pandèmia.

Pel que fa les xifres acumulades durant els nou primers mesos de l'any, per l'aeroport de Barcelona hi han passat 11.590.328 passatgers, un 4% més que els viatgers

d'entre el gener i el setembre del 2020, i un 71,5% menys que els del mateix període del 2019. El total d'operacions en aquests nou mesos és de 106.352, un 5,1% més que al 2020 i un 59,7% menys que el 2019. La caiguda en el transport de mercaderies és menys pronunciada: entre gener i setembre s'han registrat 96,3 milions de tones, un 16,3% més que en el mateix període de l'any passat i un 24,7% per sota dels nivells del 2019.

L'aeroport de Girona-Costa Brava va tancar el setembre amb poc més de la

quarta part dels passatgers que tenia el 2019. Es tracta de 69.028 passatgers, el que suposa un increment del 702,4% respecte a l'any passat. Les operacions van ser 1.518, un 28% més que l'any passat, però un 24,8% menys que el setembre del 2019.

A Reus, la pèrdua de passatgers el setembre respecte del mateix mes del 2019 se situa en un 74,9% però creix un 742,8% més respecte del setembre del 2020. Els vols, un total de 1.286, van deixar un balanç negatiu d'un 32,2% menys que el 2019. ■



Els usuaris del Prat són la meitat dels del 2019 ■ O.D.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Carles Puigdemont

130è president de la Generalitat i eurodiputat



Els eurodiputats exiliats Clara Ponsatí i Toni Comín saludant Carles Puigdemont, al jutjat de Sardenya ■ ACN

No vam anar a l'exili per demanar l'indult

En totes les reunions i converses que he tingut amb representants de partits i entitats sobiranistes, els he volgut explicar els detalls de la feina i l'estratègia de la lluita a l'exili, i he intentat deixar clar que l'èxit depèn que es mantingui la coherència i la fermesa expressades des del primer moment en què vam comparèixer a Brussel·les. De manera especial, m'ha agradat poder-ho fer amb tots els companys que van ser empresonats i condemnats injustament, amb els quals ens hem retrobat a Bèlgica i a la Catalunya del Nord. A tots ells els he donat detalls de les raons que ens impulsaven a mantenir la pugna amb l'Estat espanyol mentre es mantingui l'estat de repressió que va alterar la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i va desencadenar una persecució sense precedents contra les institucions nacionals i tot el moviment independentista.

En tots aquests anys he estat molt respectuós amb les estratègies de defensa que s'han seguit des de l'interior; crec que ningú no podrà dir que he interferit de cap manera ni he volgut condicionar les decisions que cadascú ha considerat oportú de prendre. El

resultat tant de tot el procés de presó preventiva, abusiva i arbitrària, com del judici i dels indults és aliè al que jo hagi pogut dir o fer durant tots aquests anys.

Aquesta va ser la meua posició i he procurat ser-hi fidel sempre.

En conseqüència, no ha de sorprendre ningú que demani el mateix envers els qui compartim la lluita a l'exili. Demano que ningú no parli per nosaltres, que no in-

terfereixin en la nostra estratègia buscant dreceres que no volem. Quatre anys d'exili ens han refermat en la idea que la solució al conflicte entre Catalunya i Espanya és política i és col·lectiva; que no hi ha sortides personals ni solucions a mida de ningú.

A tots els qui se m'han adreçat, amb tota la bona intenció del món —que agraeixo profundament—

per proposar-me itineraris de resolució de la nostra situació personal els he dit el mateix, sense cap risc de confusió: la prioritat és la resolució del conflicte polític, que pot tenir com a conseqüència la resolució de les situacions dels milers de persones afectades per la repressió. En aquest sentit, sempre he defensat que l'amnistia forma part de la fórmula per a la resolució del conflicte, i no

per proposar-me itineraris de resolució de la nostra situació personal els he dit el mateix, sense cap risc de confusió: la prioritat és la resolució del conflicte polític, que pot tenir com a conseqüència la resolució de les situacions dels milers de persones afectades per la repressió. En aquest sentit, sempre he defensat que l'amnistia forma part de la fórmula per a la resolució del conflicte, i no

deixarem mai de reclamar-la amb insistència, naturalment no a canvi de la renúncia a l'autodeterminació.

Demano, doncs, respecte. El demano també al meu govern per si ha tingut o té la temptació d'incloure aquesta "sortida personal" en les converses que manté amb el govern espanyol. Ni busquem cap indult anticipat ni creiem que

aquesta opció porti cap solució al conflicte, i per descomptat no pas a les més de tres mil persones afectades per la repressió.

És possible que la nostra estratègia surti malament. I que haguem d'afrontar dos escenaris negatius: un, el pitjor, l'extradició a l'Estat espanyol i una condemna segura a molts anys de presó, vista la impossibilitat d'un judici just i independent; l'altre, dolent i trist

Tornar com a persones lliures, tal com érem quan vam emprendre el camí de l'exili, és una idea que m'acompanya cada dia quan m'aixeco i quan me'n vaig a dormir.

però no tan tenebrós, és el d'haver-nos de quedar molt de temps a l'exili. No ens hi resignem, però seria d'una gran lleugeresa i irresponsabilitat que no estiguéssim preparats per a aquests escenaris. Ens hi preparem cada dia, de fet, i som conscients que ara mateix són els únics escenaris que l'Estat espanyol preveu, als quals dedica esforços i ingents quanti-

tats de diners (dels quals, per cert, ara mateix ningú no dona comptes).

Però també és possible, i per això treballem cada dia, que la nostra estratègia assoleixi els objectius que ens hem proposat, circumstància per a la qual també estem preparats. No ens hem rendit mai i no ho farem ara que ha començat una fase tan decisiva i tan llargament preparada. Tenim arguments sòlids i ja hem acumulat algunes evidències que reforcen la nostra posició. Ja no és només una teoria elaborada al principi de la nostra vida a l'exili, carregada d'incerteses, amenaces i precarietat, sinó una ruta que sabem que es pot recórrer i que ens ha permès de confrontar-nos amb l'Estat de manera intel·ligent.

Vaig emprendre el camí de l'exili per defensar la legitimitat dels meus actes com a president de Catalunya, per defensar la institució que representava per mandat del Parlament, i per defensar la declaració d'independència com a acte polític sobre el qual traçar la ruta fins al reconeixement internacional de la república catalana. Havíem de combatre el cop d'estat del 155 en les millors condicions per poder-ho fer.

En quatre anys no ho hem encertat tot, però hem complert amb el nostre deure i hem assumit una vida difícil no exempta de risc permanent per tal de mantenir la nostra posició i continuar el combat democràtic contra un Estat demofòbic. El camí del nostre retorn ha de venir inspirat per aquest compromís. Certament, tornar com a persones lliures, tal com érem quan vam emprendre el camí de l'exili, és una idea que m'acompanya cada dia quan m'aixeco i quan me'n vaig a dormir. Però des d'aleshores hem assumit la defensa d'una institució atacada amb violència pels poders de l'Estat. I jo no tinc el dret d'abandonar-la per obtenir a canvi una suposada normalització de la meua vida i viure en un estat que no ha normalitzat la seva democràcia.

Algú ha dit que he de formar part de la solució al conflicte, però els que ho diuen temo que volen dir una altra cosa. A aquestes alçades ja ens coneixem. Tanmateix, si es creu que tinc una part de responsabilitat en un veritable procés de negociació política amb l'Estat espanyol, sense condicions prèvies i amb tota l'ambició que se li ha de suposar, la puc assumir perfectament des de la meua vida a l'exili. No cal que prèviament m'arreglin res. I demano, per tant, que la meua situació personal no formi part de cap agenda de l'anomenada taula de diàleg acordada per ERC i el govern espanyol ni de cap conversa bilateral.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez: “No dividirem amb referèndums binaris”

Alerta socis independentistes clau als comptes que votar l'autodeterminació “és el pitjor perquè fractura” i “no cap a la Constitució” ■ Hi veu fer el joc a Vox

David Portabella
MADRID

Les sessions de control al govern espanyol depenen dels torns i dels múltiples focus d'interès de l'agenda de tots els ministres, i ahir al Congrés Gabriel Rufián (ERC) va voler burxar Margarita Robles (Defensa) pel pagament de fons reservats al rei emèrit i Pilar Calvo (Junts) va voler acorralar Raquel Sánchez (Transports) pel traspàs de Rodalies. Malgrat que el llibre d'estil de la lògica parlamentària dicta que al govern li convé no fer enfadar gratuïtament els socis indispensables als quals es disposa a festejar, Pedro Sánchez va enervar ahir l'independentisme català i base amb una excursió dialèctica sobre el dret a decidir en una rèplica a la portaveu d'EH Bildu, Mertxe Aizpurua. “El que no acceptarem és dividir la societat en funció de referèndums interessats i binaris”, va sentenciar el president espanyol en un avís a navegants des de l'hemicicle.

L'independentisme català i base sovint invoca que un dels seus motors de convenciment de crear un estat és l'extrema dreta, però ahir Sánchez els va voler donar la rèplica i va acusar els sobiranistes de fer el joc a Vox amb el seu qüestionament de la democràcia espanyola perquè això, segons ell, entronca amb el discurs que pregona Vox sobre que a Espanya hi ha un govern il·legítim i que deriva en l'escridassada rebuda pel president al passeig de la Castellana els moments previs i posteriors a la desfilarada del 12 d'octubre. A la galta de Bildu –i alhora pensant també en ERC, Junts, el PDeCAT i la CUP–, Sánchez va corregir el que s'entén pel dret a decidir: “El poble espanyol s'expressa en les tramitacions parlamentàries, en les esmenes que es presenten, en les votacions al Congrés sobre projectes



Pedro Sánchez, en la sessió d'ahir de control al Congrés ■ EFE

Les frases

“El pitjor que podem fer és fracturar i dividir amb referèndums binaris que no aporten res”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN

“Dona 30.000 euros de fons reservats a la Casa del Rei i per això s'oposen a investigar les corrupteles?”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“Mentre vostè, senyor Rufián, pensa la frase ocurrent mirant-se al mirall, els militants salven vides”

Margarita Robles
MINISTRA DE DEFENSA

de llei del govern i de la resta de forces polítiques.”

“No aporten res”

Sánchez no es va aturar aquí a l'hora d'enutjar els socis que necessitarà el 4 de novembre –debat de totalitat– i 25 de novembre –votació del dictamen del pressupost al ple–, i ho va rematar amb una llarga exposició del catàleg de tots els perills que ell endevina en una votació d'un referèndum. “Referèndums interessats i binaris no només no tenen cabuda en la Constitució espanyola –i ja amb això seria suficient per dir que no–, sinó que des del punt de vista social, en un moment d'acceleració de la integració europea, en què veiem en

l'àmbit dels agents socials que patronal i sindicats ens donen un exemple a seguir d'unitat i acord i que ho podem fer també, el pitjor que podem fer és fracturar i dividir amb referèndums binaris que no aporten res.”

Tensió Rufián-Robles

Si bé el seu interlocutor habitual és Sánchez, ahir al Congrés Rufián se les va tenir durant la sessió de control amb la ministra de Defensa, Margarita Robles, amb un xoc agre. “És cert que vostè va entregar durant anys 30.000 euros en fons reservats a la Casa del Rei i per això voten sistemàticament en contra de qualsevol comissió d'investigació sobre les corrupteles

de la Casa del Rei?”, va exigir Rufián tot recordant que el PSOE ha enterrat disset intents. “Mentre vostè està pensant la frase ocurrent mirant-se al mirall, homes i dones de les forces armades salven la vida a molta gent, portant gent de l'Afganistan, a La Palma”, va dir Robles. “Menteix, com abans De Cospedal, Morenés i tots”, va dir Rufián. “És jove, i això passa amb el temps. Jo tinc una virtut: la humilitat. Llegeixi, vagi a l'hemeroteca, llegeixi llibres com *El laberinto*, de Fernando López Agudín, isabrà el que vaig fer jo amb els fons reservats”, va al·lisonar la titular de Defensa i magistrada en excèdencia al portaveu d'ERC. ■



Oriol Junqueras, amb l'alcalde Pau Ricomà, divendres passat a Tarragona ■ ACN

El TGUE rebutja el recurs de Junqueras

El Parlament Europeu va declarar vacant el seu escó, que ara ocupa Solé

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

El Tribunal General de la Unió Europea ha rebutjat la demanda del líder d'ERC, Oriol Junqueras, contra el Parlament Europeu per haver-lo substituït en l'escó, que ara ocupa Jordi Solé. És una altra derrota en la batalla judicial que té a Luxemburg per reivindicar el seu mandat com a eurodiputat, que el Tribunal Suprem va anul·lar. Si bé es tracta d'una peça col·lateral, Junqueras ha tornat a rebre un cop de porta dels tribunals de la UE. Són els mateixos que el 2019 li van donar la raó, reconeixent que tenia immunitat des del moment que va ser escollit. Tanmateix, la decisió final estava en mans del Suprem i va optar per negar l'acta a Junqueras, un cop inhabilitat per la sentència de l'1-O.

El republicà ha apel·lat la decisió a l'Estat, però

també manté una pugna en la justícia europea per reclamar el dret a exercir com a eurodiputat. Per fer això ha obert l'única via possible a Luxemburg: denunciar el Parlament Europeu. Ara està pendent que el Tribunal de Justícia de la UE digui si la cambra va fer bé de seguir el criteri del Suprem i declarar vacant l'escó. En paral·lel, el líder d'ERC ha presentat tres recursos més vinculats a la causa principal. Entre aquests hi ha el de la seva substitució. El TGUE l'ha desestimat perquè considera que la decisió “no afecta directament” Junqueras. “Que el jutge de la UE encara no hagi adoptat una decisió definitiva sobre el recurs del demandant contra l'acte pel qual el Parlament va prendre nota de la vacant no demostra que l'acte impugnat hagi produït efectes en la seva situació jurídica”, remarca la resolució del TGUE. ■

L'exdiputat Arrufat demanda la CUP

Redacció
BARCELONA

El jutjat número 2 de Vilanova i la Geltrú va acceptar ahir la demanda civil interposada el maig passat per l'exdiputat de la CUP Quim Arrufat contra la formació per vulneració del dret a l'honor en ser acusat públicament d'agressió sexual i abús a una militant en el marc d'una

conversa telefònica.

Arrufat va deixar el partit entre el 2019 i el 2020 i l'octubre del 2020 el diari *Ara*, també denunciat, va publicar que la baixa s'havia produït quan ja tenia oberts altres expedients similars. Arrufat demana una indemnització econòmica simbòlica d'un euro, tot i els “greus perjudicis morals, laborals, socials i econòmics”. ■